

sættes: „Dommer- eller Retskriver-Embede, nogen Dørighedspost eller Ansættelse i Politiets Tjeneste, ei heller“

10) Der gives Slutningen af Paragraphen følgende Tilføielse:

„Hvorvidt forøvrigt nogen offentlig Embeds- eller Bestillingsmand tillige kan udøve Sagførervirksomheden, bestemmes af Kongen.“

11) Endvidere tilføies der Paragraphen et nyt Stykke, saalydende:

„Når en Sagfører, der befinder sig i nogen af de Stillinge, der ikke tilstede den almindelige Udøvelse af Sagførervirksomheden, i et enkelt Tilfælde at overtage Udørelsen af en Retsag, skal dette dog ikke være ham formeent, naar han dertil kan erholde sine Forefatters Tilladelse.“

ad § 7.

12) I Begyndelsen af Paragraphen istedet for Ordene „Høiesterets-sagfører eller Sagfører ved en Overret“ sættes: „Høiesterets- eller Overrets-sagfører“.

13) I 4de og 5te Linie istedet for Ordene „vedkommende Ret“ sættes: „henholdsvis Høiesteret eller en af de tvende Overretter“.

14) Det sidste Punktum affattes saaledes:

„Underrets-sagførerne ere forpligtede til at have Bopæl i en bestemt Jurisdiction. Agte de at flytte fra det Sted, hvor de først have taget Bopæl, til en anden Jurisdiction, skulle de anmeldte Flytningen for Justitsministeriet, forinden Bestikfelsen paa det nye Sted kan benyttes.“

ad § 8.

15) I tredje og følgende Linier efter Ordet „Overrets-sagførerne“ udgaaer Stykket fra: „af hvilke“ og indtil Begyndelsen af 8de Linie, og sættes istedet: „for de tvende Overretter, Kjøbenhavns Criminal- og Politiret, Sp- og Handelsretten samt alle Underretter;“

Udvalgenes Betænkninger. Ordentl. Saml. 1867—68.

ad § 9.

16) 4de Punktum fra Begyndelsen og indtil Ordet „og“ i samme Punktums 7de Linie forandres saaledes:

„Autorisationen meddeles for Fuldmægtige hos Høiesterets-sagførere af Høiesterets Justitiarius og hos Overrets-sagførere af Justitiarius i en af Overretterne;“

17) Ordene i Slutningen af samme Punktum „for hvilken vedkommende Sagfører er beskikket“ forandres til: „i hvilken vedkommende Sagfører har sin Bopæl (§ 7).“

18) Paragraphens 2det Punktum udgaaer, og der indstødes efter Paragraphens Slutning en ny Paragraph, saalydende:

„Det er i Almindelighed ikke Sagførere tilladt at lade møde i Retten ved Andre end deres autoriserede Fuldmægtig eller en til Møde i vedkommende Ret berettiget Sagfører; ikkun undtagelsesviis, i Tilfælde af Forhindring for dem selv og deres faste Fuldmægtig, kunne de sende i deres Sted en anden uberygtet Person, der da maa være forsynet med særlig Fuldmagt for det enkelte Møde. Skulde det imidlertid vise sig, at en saadan særlig Fuldmagt ene har været udstedt for et Stens Skyld, idet Mødet i Retten i Virkeligheden ikke vedkom Udstederen af Fuldmagten, men derimod den foregionne Fuldmægtig selv som uberettiget Udøver af Sagførervirksomhed, skal et saadant Misbrug drage til Følge, at den paagjældende Sagfører første Gang skal lide en Bøde fra 20 til 50 Rd. og, naar Forseelsen atter begaaes, foruden at bøde fra 40 til 100 Rd., tillige udelukkes fra enhver videre Brug af særlige Fuldmagter efter nærværende Paragraph.“

ad § 10.

19) I 6te Linie istedet for Ordet „bliver“ sættes: „efter Indstilling fra vedkommende Retter maa anses“.

20) Der tilføies følgende nye Stykke: „Det forommedte Forbehold og de senere Overenskomster skulle dog ikke være til Hindre